

jeg troer ikke, det har handlet urigtigt deri. — Naar det ærede Medlem har sagt, at Aarhus ikke er dyr, hvad Indquarteringen angaaer, og henviist til det Regiment, der ligger i Vordingborg, Næstved og Slagelse, saa maa jeg dog virkelig bede den ærede Rigsdagsmand ikke gængsle at overse, at netop den Omstændighed, at Regimentet er fordelt i 3 Byer, maa forårsage, at Udgifterne blive større paa hvert Sted; thi mange Udgifter, som nu maae udredes paa alle 3 Steder, kunne, dersom Regimentet havde ligget paa eet Sted, have været samlede og derved være blevne mindre. Det er netop Ulykken, at Regimentet ligger i 3 Byer; om det er det i andre Henseender, ved jeg ikke, men jeg kan indse, at det er uheldigt i pecuniær Henseende. Dernæst er Tal dog Noget, som endnu maa gjælde, og jeg maa derfor bede den ærede Rigsdagsmand at lægge Mærke til, hvad der fordres i Randers for Qvarteer til Underofficerer og Menige. Jeg kan ikke troe, at en Underofficer ved Cavaleriet kan fordrø Mere end en Underofficer ved Infanteriet, eller en Menig ved Cavaleriet Mere end en Menig ved Infanteriet; jeg ved nok, at Cavaleriet er Aristocratiets Vaaben og at Infanteriet er Demokratiets; men at dette skulde udstrække sig til Underofficerernes og de Meniges Soldater, synes mig er ubilligt. Jeg vil nu bede den ærede Rigsdagsmand nævne mig en eneste By i hele Landet, hvor der er forlangt for en gift Underofficer 72 Rd. i Qvarteer-Godtgjørelse, undtagen i Randers og Aarhus? — Nei, det eksisterer ikke i en eneste By i hele Landet, og jeg troer, at det er et Tal, som taler temmelig tydeligt. Jeg skal gjøre den Bemærkning, at det var steget endnu mere ifjor, men da satte Rigsdagen en Stopper for det, og da dette var slet, kunde Qvarteret ogsaa faaes for bedre Pris, hvad Localautoriteterne med deres „bedre Indsigt“ ikke havde været istand til at udrette i flere Aar, kunde Rigsdagen med sin ringere Indsigt udrette paa een Gang, ved at nedsette Posterne. Det er gaaet saa vidt, at Localautoriteterne med deres bedre Indsigt have seet paa, at Underofficererne vare dem, der ved Auktionerne høde paa Veilighedernes, og naar der da gaves dem Tilslag, strøg de den halve Deel af Pengene i deres Komme

og gif hen og leiede Qvarteer for den anden halve Deel. Dette er oplyst af det tidligere Ministerium og maa vel være sandt. Naar vi tage Hensyn til den Deel af Udgifterne, der skal betales af Kongerigets Kasse, og se til, hvilke Fordringer der i denne Henseende stilles af Randers og Aarhus, vil det vise sig, at dette i Gjennemsnit er langt over, hvad der fordres andetsteds; det er, hvad Randers angaaer, gennemgaaende. Hvad jeg her anfører, vil kunne sees af Betænkningen; jeg vil bede den ærede Rigsdagsmand at gennemlæse den; han vil da finde, at det er saaledes. Der var, for at tage Aarhus, for Sygehuset dersteds ifjor opført 635 Rd., og i Aar, uden Angivelse hvorfor, opført 744 Rd. Det vides ikke, at Priserne paa de anførte Gjenstande ere stegne, det kan være muligt, at dette er Tilfældet; men da man ikke har kunnet anerkjende det, har man foreslaaet at nedsette Beløbet. Dersom Forhøielsen havde været begrundet, maatte man dog have givet Oplysninger i saa Henseende. Jeg troer saaledes, at der for den ærede Rigsdagsmand (Herh) ikke er Grund til at beklage sig over den Stjæbne, hans egen By har nydt; den har ikke været andet end vel fortjent, og den Henstilling, som Udvalget har tilladt sig ligeoverfor den høie Regjering, om det ikke var rigtigt at lægge Garnisonerne andetsteds hen, er vistnok begrundet.

Indenrigsministeren: Jeg maa i Almindelighed tillade mig at gjøre den Bemærkning med Hensyn til Betænkningen om Indquarteringen, at det ikke forekommer mig, at det ærede Udvalg altid har taget fuldkommen tilstrækkeligt Hensyn til, at Indenrigsministeriet staaer ligeoverfor Arigministeriets og Kommunernes legale Krav. Jeg tør paa staae, at Ministeriet i lang Tid med megen Mødsel har sørget for Statskassens Løb i denne Henseende, sørget for at bringe Udgifterne, som Indquarteringen medfører, saa langt ned som muligt. Men naar det ikke har kunnet lykkes, naar Ministeriet ikke altid har kunnet bringe Godtgjørelsen ned til de Beløb, som det fandt at være de passende, saa har Grunden dertil ligget i de ved Lovbestemmel-